

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IVRIS CANONICI|| SEV PONTIFICII|| PARTITIONES,||

Grégoire, Pierre

[Frankfurt], 1595

VD16 G 2996

2 De delictis in suscipie[n]dis ordinibus ecclesiasticis commissis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63677)

ordini vel indigne & cum abusu illud exercendo, sicut in possessione, cura & causa beneficiorum ecclesiasticorum; g vel peccant extra considerationem ipsius ministerii, in modo viuendi profano, h aut criminoso, i de quibus dicemus Deo iuuante ordine adiiciendo pœnas canonicas; exponentes pariter, quando etiam ad laicos pertinere possint.

S C H O L I A.

a nos tractamus de criminibus singulariter in Syntagma. iuris vniuers. lib. 33. & 34. & sequentibus libris vsq; ad 40. & de pœnis in genere & specie lib. 31. & 32. de accusationibus & earum formulis.

b de his tractabimus tit. 2.

c de quibus agitur tit. 3.

d de quibus tit. 4.

e de quibus tit. 5.

f de quibus tit. 6.

g de quibus tit. 7.

h de quibus tit. 8.

i de quibus a tit. 9. vsque ad finem libri 4.

DE DELICTIS IN SVSCIPIENDIS ECCLESIASTICIS ordinibus, commissis.

TIT. II.

CAPVT I.

- 1 De illegitimis non ordinandis aut beneficiandis.
- 2 Quare.
- 3 Nisi cum dispensatione.
- 4 Pœna illegitimi ordinati.

Locuti sumus in primo libro harum Institutionum, a de sacris & ecclesiæ ordinibus, nunc admonebimus, quo pacto in his suscipiendis peccetur. Ex parte suscipientis primum itaque peccatur, si illegitime natus, id est, non natus ex matrimonio legitimo, se ad illos suscipiendos ingerat. b Ius quippe prohibet illegitimos ad ordines promoueri, c aut ad beneficia ecclesiastica. d

A Intemperantes enim præsumuntur ex causa & vitio parentum filii spurii. e Atque inhoneste & cum malo exemplo, in ecclesia Dei ministrarent. f

Nisi cum dispensatione vtrumque concedatur spuris ob probos mores, vel religionem, vel auctoritatem superioris, g qui in minoribus ordinibus & beneficio, quod non habet curam animarum, dicitur esse episcopus proprius, in aliis, summus Pontifex. h

B Et proinde illegitimus sine dispensatione ordinatus, licet recipiat characterem, tamen non habet ordinum susceptorum executionem, donec fuerit ab eo delicto absolutionem consequutus. i Atque a beneficiis ad quæ indispensatus fuerit promotus, remouetur. k

S C H O L I A.

a lib. 1. c. 13.

b can. fin. 56. dist. ibi, Peccatum confessus es, & postea, ab huius peccati vinculo absolutum, &c. agit enim de episcopo, qui confessus est, se illegitime natum peccasse, acceptando episcopatum.

c c. 1. & 2. 56. dist. c. 1. c. ad hæc. 12. de filiis presbyter. lib. 1. tit. 17. c. consuluit, 5. de seruis non ord. li. 1. tit. 18. c. de incestis, 35. q. 3.

d ca. cum in cunctis, de elect. ca. 1. de filiis presbyter.

D e ca. si gens Anglorum, 56. dist. facit l. quisquis, §. filii, ad leg. Iul. maiest. C.

f c. cum decorem, 15. de filiis presbyter.

g c. 1. cum 4. sequentibus, & c. nisi, & sequentibus, 56. dist. & fere per totum titulum de filiis presbyter.

h c. 1. de filiis presbyter. in Sex.

i can. fina. & ibi Præpositus, 56. dist. in.

k c. constitutus, & c. si. de filiis presbyter. cum similib. nisi postea cum vpo dispensetur a summo Pontifice, in c. 3. 4. 5. & gloss. ibidem, de filiis presbyter.

CAPVT II.

- 1 De ordinatis ante aetatem legitimam pœnaq; ordinantis & ordinati.

2 *Etates ordinandorum.*

3 *Num ordinatus ante tempus suspensus sit ipso iure.*

Peccatur etiam a ab his, qui promouent scienter minores, ante etatem statutam ordinationi per iura. *b* Quocirca Episcopus, qui ita ante etatem legitimam ordinauerit, suspenditur a collatione ordinum: *c* is autem, qui praecociter & ante tempus ordinatus est, suspenditur ab ordinis suscepti executione, donec etatem requisitam attigerit, idque in iniuriam conferentis, *d* & defectum etatis, quae repugnat ordini. *e* Meretur & aliam poenam, qui ordinem ante etatem suscepit, si ex malitia fuerit meritatus etatem maiorem, & sic deceperit ordinantem. *f* Erat & in synodo sexta statutum, *g* vt si quis in aliquo ordine sacerdotali, praeter constituta tempora ordinatus fuerit, deponatur.

SCHOLIA.

a *c. vel non est compos sui*, 14. de temporib. ordinatio.

b *Iura singulis ordinibus ecclesiasticis constituerunt certam etatem, antequam non debeant ad illos promoueri, vt 20. annos pro subdiaconatu. ca. de his*, 18. distinctio. *ca. in singulis, ca. quicumque, ca. subdiaconus*, 77. distinctio. 25. *pro diaconatu, ca. placuit, ca. in singulis, ca. quicumque*, 77. distinctio. *viginti in monacha ordinanda, can. placuit*, 40. q. 1. *Ex iure nouo sufficiunt 7. anni ad primam tonsuram, c. si. de temporib. ordinatio. in Sex. 18. pro subdiaconatu, 20. pro diaconatu, 25. pro presbyteratu, c. si. de etate & qualitate ordinan. in Clemen. vbi glossa penultima existimat, episcopum non posse in illa etate dispensare: sunt & alie diffinitae etates in aliis ordinibus, vide concilium Tridentinum sessio. 23. de reforma. c. 12.*

c *d. c. vel non est, de temporib. ordina. vt in quo peccauit punietur, sicut & in c. dilectus*, 15. eo. ii. *c. qui & humanis, ca. de viro*, 12. q. 2. *facit l. si fugitiuus, C. de seruis fugitiuis.*

A d. d. c. vel non est similis suspensio, in c. ex ratione, de etate & qualitate ordinand. & quod ad iniuriam conferentia fiat quoque suspensio, simile dicitur in ca. 1. 71. distinctio. ca. decernimus, 16. q. 7.

e *Hic animaduerte quosdam existimasse, ordinatos ante legitimam etatem esse suspensos ab executione ordinis ipso iure, tamen communior est sententia, non ipso iure esse suspensos, sed suspendendos, & interdicendam esse executionem ordinis ante legitimam etatem; atque interdictione facta, si videntur ordine, esse irregulares, non etiam, si ante legitimam etatem ordinati non interdicti exerceant; vt ait Archidiaconus in Rosario, distinctio. 77. Bernardus ad c. 1. de clerico per salum promotio. Antonius Butrigarius, ad c. vel non est, de temporib. ordinatio. Paulus de Leazar & Francisc. de Zambr. ad clementinam generalem, de etate. & qualitate. Et Antonius archiepiscopus Florentinus eius sententia videtur esse, in 3. parte summa maioris, tit. 28. c. 1. §. 1. de subdiaconatu, in fine. Hodie tamen ex extrauagante Pii secundi, qua incipit, cum ad sacrorum ordinem, dicitur, suspensus huiusmodi ipso iure, & celebrans seu exercens ordinem ante tempus efficitur irregularis, & potest priuari ipso iure beneficiis, & a sum. Pontifice solo absoluitur. meminit & de illa extrauagante, summa Syluestrina in verbo, irregularitas, §. decimo queritur, vbi & allegat regulas Innocentii, 8. & Alexand. 6. vide Bernard. Diaz in practica canonum, c. 22. Alioquin communis opinio, vt non sit ipso iure suspensus, probabilior mihi videretur, ex eo maxime, quod minor promotus ante tempus suscipiat ordinis characterem, & dispensari possit super etate a summo pontifice, quod non fieret si minor ratione etatis minoris esset omnino ordinis incapax. Constat & ante legitimam etatem ordinatos sponte, si susceperint ordinem, qui continentia votum habeat, debere continere, nec posse ab eo resilire, vt neq. etiam coacti, si*

ante

ante legitimam aetatem non reclamauerint, ut notat glos. ad cap. vnicum, ad verbum discretionis, de clerico per saltum promoti lib. 5. tit. 29. Coacte tamen ordinatus non reciperet ordinis characterem, ideo posset matrimonio iungi, per c. maiores, §. fin. circa finem de baptis. Quod tamen non est sine controversia, quia Nicolaus de Militiis in suo repertorio, in verb. clericus promotus, refert ex Innocentio & Host. ad c. pueri, de temp. ord. & secundum Compostellanum & Ioannem Andream, ad c. vnicum, de clerico per saltum promoti, & ex Archidiacono ad ca. pueri, §. 1. quod promotus ante pubertatem inuitus, ut coactus potest contrahere matrimonium per dictam gl. ad c. vnic. de cler. per saltum promoti. & quod idem est, si non fuerit coactus, dum tamen infra pubertatem contradicat, vel statim dum coeperit venire ad pubertatem, & quod illud statim intelligitur intra irriduum, aliter non auditur, licet gl. ad d. c. vnicum, & ad d. c. pueri, aliter teneat.

f argumento l. 2. si minor se maiorem dixerit, lib. 2. C. tit. 43. non si falso errore dicitur, si. C. eo. ti. Poterit itaque episcopus huic ex arbitrio penitentiam imponere; exemplo eius qui furtive ordines suscepit, c. 1. de eo qui furtive ordines suscepit, lib. 5. tit. 30. Atque iuxta potestatem datam episcopis absolendi irregularitatem etiam eius facti, cuius absolutio reservata est summo Pontifici per concilium Tridentinum sess. 24. c. 6. hic irregularis poterit absolui ab episcopo; & is qui meritus est aetatem episcopo & ita ordinatus fuit.

g in 6. Synodo, c. 15. & in ca. subdiaconus, 4. §. 1. 77. di.

CAPVT III.

- 1 De seruo ordinato.
- 2 Aut originariis & libertis.
- 3 Pena eorum ordinatorum & ordinantium.

i Non sunt ordinandi serui sine consensu dominorum, & priusquam ab illis libertate donentur. a

A Nec liberti sine consensu patroni, nec originarii suis dominis & alicui conditioni obligati, sine dominorum voluntate. e

Quare si seruus fugiens etiam dominum suum, qualibet calliditate vel fraude ad gradum peruenerit ecclesiasticos, ignorate episcopo; decretum est, ut deponatur & dominus eum recipiat, d & postquam gradu ceciderit, eius conditionis fiat, cuius erat antea. e Adhibetur & distinctio, ut si seruus ordinatus sit, non assecuta libertate contradicente domino, & factus fuerit diaconus, presbyter vel episcopus, fiat ingenuus quidem, sed vicarium dare teneatur suo loco, peculii sui amissione multatus. f In aliis autem ordinibus, inuito domino seruus nequit ordinari, g quod si sciente nec contradicente domino ordinetur, ingenuus remanebit & in ordine. h At si domino nesciente, sciente autem episcopo vel presentante ad sacros ordines, ordinetur, duplum valoris serui ordinans vel presentans, praestare debent domino. i

SCHOLIA.

a ca. 1. 2. 3. & fere sequentibus omnibus, §. 4. dist. in ca. 81. Apost. c. 1. 2. §. de seruis non ord. Ratio prior, ne quando voluerint domini ordinatorum fiant ex clericis serui, ca. quicumque, §. 4. dist. ut per ingratitudinem. ca. episcopus sacerdotibus, §. 9. 7. Aليا, quia nihil perire creditur ecclesiasticis utilitatibus, si qua sint, aliena reddantur; ca. generalis, §. 2. §. fin. §. 4. dist.

b ca. quicumque, libertatem, §. ca. fin. §. 4. dist.

c ca. generalis, §. 2. ca. si quis obligatus, §. 7. & can. 21. admittuntur, §. 4. dist. de adscriptitiis id ipsum, quod de seruis aliquando statutum, ne sine consensu dominorum gl. ba, cui adscripti essent, ordinarentur. l. iubemus adscriptitiiorum creationes, §. 7. de episc. & cleric. C. Iustinianus tamen postea hoc emendauit, & permisit praeter eorum voluntatem ordinari, §. si seruus sciente, de sanctiss. episcop. c. 17. nouelle 123. dummodo adscriptitius in possessionibus, clericus factus, impositam sibi agriculturam adimpleat. Et ut

E

authen. adscriptitios, de episcop. & cler. C. A subrogato aliquo, quem maluerit; quata-
men verba, non sunt in nouella, neq; apud
antecefforē Iulianum leguntur, cuius ver-
ba Latine translata sunt, c. 45 §. hoc mo-
do: Adscriptitius in ipsis tantum posses-
sionibus, in quibus censitus est, clericus
fiat, quamuis inuito domino hoc fuerit
factum; sic tamen vt clericus factus im-
positam sibi culturam impleat. Verum
supplementum d. authentica, adscriptitios, B
sumtum fuit ex lege Caesarum Theodosia-
ni & Honorii, relata in l. quisquis cen-
sibus, de episcop. & cleric. Quisquis (inquit)
censibus fuerit annotatus, inuito agri
domino temperet ab omni clericatu.
Adeo etiam, vt si in eo vico, in quo ne-
scitur mansitare, clericatus fuerit; sub
hac lege religiosum accipiat sacerdotium,
vt & capitationis sarcinā per ipsum
Dominum agnoscere compellatur & C
in ruralibus obsequiis, quo maluerit
subrogato, vtatur, ea certe immunitate
indulta, quæ certæ capitationis, vene-
randis ecclesiis relaxatur. Videtur & il-
la subrogatio iure pontificio probata, ca. ex
antiquis, 9. §. 4. distinct. Loquuntur autem
predicti Caesares Theod. & Honorius in d.
l. quisquis, de censibus, qui & capite censiti
dicuntur a Iuliano anteceffore in nouellis,
censibus quasi adscripti & annotati; qui D
quidem, veluti serui, diuersi sunt a colonis,
qui liberi sunt, & ipsi quasi domini terra,
pro solo domino soli pensiones soluentes in
pecunia vel aliis rebus. Et coloni origina-
rii sunt, qui in locis seu fundis certis, censiti
sunt. l. hispenes quos, 14. de agricol. & cen-
sit. lib. 11. C. tit. 47. nec poterat terra ven-
di sine originariis censitisq; seruis, l. quem-
admodum, 7. l. 3. eo. tit. de agricol. & censit.
Neq; excusantur vlla dignitate vel priui-
legio aut rescripto, originarii coloni, quin
fundis propriis reddantur. l. originarios,
11. eo. tit. Seruus viro & adscriptitios, si-
miles facit Iustina. in l. ne ditius, 21. eo.
tit. Qui adscriptitii erant, se subiiciebant

culture agrorum in perpetuum, & ex illis
nati originarii dicti; qui iisdem conditio-
nibus obligati remanebāt, quamquā & ii
essent liberi vt patētis l. penul. & si. C. eo.
ti. vocatur hodie hec originaria & natua
conditio, manus mortua. Cuius ratione
corpore personiq; nō minus quā rebus. pa-
troni seu domini qui hoc ius habēt domi-
nantur; de qua Guido Papaeus, decif. 361.
Hostiensis in summa tituli de natis ex libe-
ro ventre, vers. ultimo. equiparatur enim
qui eo iure teneatur, seruis adscriptis gleba,
& originariis colonis, qui & seruilis operas
debēt patronis seu domini & seruilis con-
ditionis habētur, tanquā pars prædii domi-
nici; nempe in casu constituti, quemadmodū
& res eorū, dicti & homines Talliabiles a
Guido Papaeo, decif. 312. & 314. perpetui
coloni, de quib. in l. vni. de mendaca. valid.
lib. 11. C. Neq; cerie est huiusmodi dis-
tinctio superflua hominū adscriptitiorū, &
manus mortua, qui ad sacerdotiū promo-
ueri possunt quidē, inuitis dominis, verum
secundū consuetudines sacerdotiū non li-
berat a cōditione seruili manus mortuae, vt
notat Chassanaus ad §. 10. & ad verba,
l' homme de main morte, nu. 55. & 6.
tit. de mains mortes. In constitutionibus
regni Neapolitani li. 3. tit. 2. exstat lex, quæ
de adscriptitiis primo conuenit, ne sine volun-
tate & assensu eorū quorum iuri, & pote-
stati subditi sunt, vilius episcoporū prædina-
re præsumat. Secūdo, ne ii quorum adscri-
ptitii sunt, præmium aliquod ob licentiam
ordinandi vel consecrandi suscipiant, & si
fecerint, ius adscriptitium perdant, & qui
dederit pecuniam ab ordine mortui fisco re-
gio cum omnibus suis bonis vindicetur. 3.
Quod si forte in rure vel vico ecclesia con-
stitutata assignatos habuerit sacerdotes, qui-
bus decedentibus sint aliqui subrogandi;
& pertinaces domini ruris vel vici, super
adscriptitiis fieri subrogationē negauerint,
si idonei sint, ad id dicti adscriptitiorū do-
mini cogantur; filii vero adscriptitii ordina-
ti, ad adscriptitiorum conditionē redirent
omni

omni occasione remota. Et postea in tit. 3. A
 eiusdē libr. 3. Rogerius rex statuit, & de-
 clarat, eos tantum villanos prædicta con-
 stitutione esse prohibitos clericari, qui per-
 sonaliter in visu persona sua scilicet, serui
 retentur, sicut sunt adscriptitii & serui
 gleba, & huiusmodi alii. eos autem qui ra-
 tione tenementi alicuius beneficii seruire
 debent, si voluerint, ad clericatum ordinem
 posse accedere sine voluntate etiam domi-
 norum, prius tamen his, quæ tenent a do-
 minis suis, in manibus eorum resignatis.
 Seruitum illud renuntiat beneficii, vi-
 detur esse ratione feudi, ut amittat feudum
 quis ex eo, quod clericus effectus sit. §. qui
 clericus efficitur, si de feudo defuncti con-
 tentio sit inter dominum & agnatos vasalli,
 lib. 2. tit. 26. quamquam sine consensu do-
 mini possit effici clericus.
 d cap. 2. de seruis non ordinat. libr. 1. tit. 1.
 18. ex concilio Toletano. ca. de seruatorum,
 6. §. 4. distinct.
 e ca. 54. dist. nouella Leonis, 9. de seruo qui
 ignorante domino clericus factus est: &
 nouella 11. de seruo qui ignorante domino
 episcopus factus est. Vbi & idem ait de ser-
 uo episcopo in scio domino facto, ut a gradu
 deiectus domino restituatur, cui tamē re-
 pugnat. cap. 4. nouella Iustiniani, 123. &
 Authē. episcopatus ordo, de episcop. & cle-
 ric. C. ubi episcopalis ordo liberat a fortuna D
 seruis & adscriptitiis.
 f ca. ex antiquis, 9. can. si seruus sciente, 20.
 §. 4. distinct.
 g ca. de rebus, 8. §. 1. eadem §. 4. dist. in.
 h Dist. ca. si seruus sciente, §. 4. dist.
 i cap. 1. si seruus absente, 19. §. 4. distinct. ex
 concilio Aureliacensi, 1. ca. 10. vide ratio-
 nem distinctionem in gloss. fi. c. 2. de seruis
 non ordina.

CAPVT IIII.

De illiteratis ordinatis. pœnaque eorum
 & ordinantium.

Exstat quoque prohibitio canonum, ne
 profus illiterari ordinentur, a imo ne

nead primam etiam tonsuram admittan-
 tur, b quia ecclesia viris literatis eget, & pe-
 ritis, c saltem pro maioribus ecclesiæ mi-
 nisteriis obeundis, secundum cuiusq; or-
 dinis munus & onus. d Ideo qui illiteratos
 ordinauerint ad tonsuram, peccant & pu-
 niuntur, ut per annum remaneant a cleri-
 calis tonsuræ collatione suspensi, e & illite-
 ratus tanquam indignus a beneficio quod
 consecutus fuerit, deponendus sit. f Excu-
 sabit tamen ordinantem & ordinatum,
 mediocri scientia ordinati, et si maior ha-
 beri possit, maxime desideretur. g Neque
 tamen dubitatur ordinatum insufficien-
 tem & illiteratum, nõ secus quam laicum
 suscipere ordinis characterē, hat suspensū
 debet ab executione, donec se idoneum
 reddiderit. i Exstat & decretum concilii
 Lateranensis, ut qui de cetero rudes &
 ignaros ordinare præsumserint, cum or-
 dinatis graui subiaceant ultioni. k Notan-
 dum autem, quod Episcopus, qui non suf-
 ficienter literatos ordinauerit, non potest
 a se ordinatis, illam insufficientiam obui-
 cere, nisi post ordinationem reddiderint
 se indignos. l

SCHOLIA.

- a ca. 10. precipimus, 34. distinct. cap. illite-
 ratos, 1. §. 6. distinct. cap. cum in cunctis, 7.
 ca. congregato, 53. de electio. ca. non confi-
 dat, 50. distinct.
- b ca. fin. de temp. ordina. in Sext. & iradunt
 interpretes, nec ex dispensatione Episcopi
 fieri posse. Sed & Inst. No. 123. cap. 12. §.
 clericos, de sanctiss. Episcop. clericos non a-
 liter ordinari permittit, quam si literas
 sciant & rectam fidem, viamque hone-
 stam habeant. item nouell. 6. c. 4.
- c cap. cum ex eo, de elect. in Sext. cap. fin. de
 magistris.
- d c. cum in cunctis, de elect. & liquet ex to-
 ra, 38. distinct. eligendi enim sunt artifices
 idonei operi faciundo, l. 1. C. de nouo codic.
 faciend.
- e capit. final. de temp. ordina. in Sext. ut pr-

- niantur in quo peccarunt, & sic de aliis A
ordinibus.
- f. *vi in c. fin. de atar. & qualitat. ord. c. nisi cum
pridem, §. pro defectu, de renunt. c. omnes,
38. distinct.*
- g. *ca. cum nobis olim, de elect. l. sciendum, §.
illud, & leg. si quod venditor, de adilit. edi.
Pand.*
- h. *Notat glossa 1. ad c. illiteratos, 36. dist. per
canonem 18. ventum est, 1. q. 1. gloss. ad c.
sicut viri, 8. ad ver. clericatus, 40. dist. & B
gloss. in c. vnic. 52. dist.*
- i. *Vi in aliis, in cap. vnic. de clerico per sal-
tum promot. capit. 2. de atar. & qualitat.
ordinand.*
- k. *in concil. Lateran. c. 27. relato in c. pen. de
atar. & qual. ord.*
- l. *c. accepimus, 3. de atar. & qualitat. qui se-
mel enim approbavit, reprobare non potest
ex eisdem causis, c. nulli, 8. de elect. in Sex.
c. in presentia, de senten. excomm. l. si uxor,
ad leg. Jul. de adult. Pandect. l. qui sciens, C
de libera. causa. P. cum simil. ca. dilectissimi,
8. q. 1.*

CAPVT V.

De solemniter pœnitentibus ordinatis, pœ-
naque ordinatorum & ordinan-
tium.

EX pœnitentibus publica pœnitentia,
nemo ordinari debet clericus. a Et si D
per ignorantiam episcopi aliter factum
fuerit, ordinatus debet a clero deponi, b
quia se ordinationis tempore non prodi-
dit esse pœnitentem. Et si sciens talem es-
se episcopus ordinauerit, ordinandi pote-
state in episcopatu suo est priuandus. c si
autem necessitas, aut vsus Ecclesiæ exegerit,
tales pœnitentes inter ostiarios aut le-
ctores deputari possunt, ita tamen, vt si or-
dinati sint diaconi, inter subdiaconos ha-
beantur, vt eo modo manum sacris non E
imponant, nec sacra contingant, Euange-
lia aut epistolam in Missa non legant, dat-
que si in tali ordine, ad quod irreperunt
ita permittatur ex dispensatione remane-

re, magno debent deputare beneficio, ad-
emta omni spe promotionis ad alium, e
verum lapsi in ordine sacerdotali, vel cle-
ricali, pœnitentia, alia tamen quam sole-
mni quam non agunt, peracta, restitui or-
dinibus, a quibus suspensi fuerunt, & ad al-
tiores conscendere possunt. f

SCHOLIA.

- a *Hec omnia que sequuntur habentur in
capit. 55. ex pœnitentibus, 50. distinct. Et
canones Nicene synodi, pœnientes etiam
ab infimis officis clericorum excludunt,
can. canones, 60. & cap. 59. non confidat,
distinct. ca. non. promoueantur, 61. distin.
ca. 1. de bigamis. Quod de pœnitentia pu-
blica & solemniter intelligi debet, qua semel
tantum in vita regulariter imponebatur,
can. si quis post remissionem, 61. cum tri-
bus sequentibus, 50. distinct. qua a priua-
ta, & reconciliatione eius distat, ca. mini-
strare, 3. §. 26. quaestio. 6. Sic in can. pla-
cuit, 68. §. fin. eadem 50. distin. Eum pœ-
nitentem (inquit Toletanum concilium,
1. cap. 2. dicimus, qui post baptismum,
aut pro homicidio, aut pro diuersis cri-
minibus grauissimisque peccatis, pu-
blicam pœnitentiam gerens sub cilicio,
diuino fuerit reconciliatus altari. Vt
autem clericis publicam vnquam agere
non conceditur pœnitentiam, sic neque ex
publicis pœnitentibus quisquam ad cleri-
corum ordinem vocatur, ca. 66. illud quo-
que, 50. dist.*
- b *dict. cap. ex pœnitentibus, etiam si presby-
ter ordinatus fuerit, ca. si ille qui, 68. ca-
dem 50. dist.*
- c *dict. c. ex pœnitentibus.*
- d *in c. 68. placuit, 50. distinct. sic non mini-
strant in officio, sed tantum habent nomen
subdiaconatus, & locum subdiaconorum
in choro, & in cibo, vt ibi notat glossa, per
can. qui admisit, & can. si quis presbyter,
15. qua. 8.*
- e *can. 56. quicumque, 50. dist.*
- f *can. hi qui altari Dei, 52. & seq. 50. dist.*

CAP.

C A P. V I.

1 De rebaptizatis.

2 Et bigamis ordinatis & pœnis ordinato- rum & ordinantium.

Q Vibus ignoranter baptizati sunt, & o- pus non est eos ideo pœnitere, tamen secundum canones ordinari nequeunt, nisi aliqua magna necessitas cogat. Qui autem non ignari iterum baptizati sunt, quasi ite- rum crucifixerunt Christum, & per septem B annos debent pœnitere tercia & sexta fe- ria, & per tres quadragesimas ieiunare. a Et qui ordinauerint scientes tales vt ordi- nati, honoris periculo subiacent. b
2 Si quis viduam & aut ab alio dimissam duxerit, non admittitur quoque ad cleri- catum, & quod si irreperit, deicitur, d ordi- natores etiam, vt ordinati, officio ordi- nandi, priuandi. e

S C H O L I A.

a ca. qui bis, 1 & 7. de consecr. dist. 4. ca. qui in aliquo, 3 & 1. dist.

b ca. fin. §. si. §. 1. distinct.

c cap. curandum, ca. prapipimus, cum seq. 34. distinct. cap. 1. 2. & sequen. de bigam. non ordin. lib. 1. tit. 21. & 1. ad Timoth. c. 3. nisi ex dispensatione summi pontificis, de qua. in c. lector, 18. & ibi glo. 34. dist. in minoribus, non in maioribus, in quibus nec dispensare posse summum Pontificem, nec contra Apostolum dixit, c. 2. & ca. nuper, 4. in fine, & ca. a nobis, 7. de bigamis. Ca- terum quamuis ibi prohibeatur dispensa- tio, tamen Lucius Papa dispensauit cum Archiepiscopo Panormitano, vt notat glos. ad dictum c. lector, 34. dist.

d ca. 3. si quis viduam, §. o. dist.

e c. 2. de bigam. non ordinan.

C A P. V I I.

De excommunicatis ordinatis & eo- rum pœna.

X Ecommunicati pro violenta manuum iniectioe in clericos, Ecclesiasticos

A ordines ante absolutionem a summo Pontifice habitam, accipientes, si clerici sunt, a susceptis ordinibus sunt in perpetuum deponendi, nisi dispensetur a solo summo pontifice, si regulares sunt, ab executione susceptorum ordinum sunt sus- pensis. a

S C H O L I A.

a cap. cum illorum, 32. de sententia excom- munic.

DE DELICTIS CLERI- corum in ordinibus susceptis ra- tione personæ, a qua sus- cipiuntur.

TITVLVS III.

C A P. V I.

1 De ordinatis a non suo pralato.

2 Clericus huius ecclesia in alia non ordi- netur.

3 Furtiue ordines suscipere quid & pœna a ordinati.

4 Monachus sine suo pralato ordinari alibi nequit.

P Eccatur & pluribus quoque modis ex persona concedentis ordines, quod nec inultum iura sinunt. Quare ei, qui ab alieno, id est, ab episcopo, non suo, & sine eius licentia, ad ecclesiasticos promouetur ordines, interdicenda est suscepti ordinis executio, a vacuaque & non rata habetur ordinatio, b potest tamen proprius episcopus, si ratam habuerit, & ordinatos recipere. c

E Sic etiam clerici & in vna Ecclesia or- dinati, si in alterius ciuitatis ecclesia ordinentur, & si episcopus clericum ad alium episcopum pertinentem suscepit, & qui susceperit, & susceptus tandiu excommunicati remanere debent, donec ipse clericus ad ecclesiam propriam reuertatur. d